Have you ever heard a teaching on this? 1 - 20210828
Heb je hier ooit een onderricht over gehoord? 1– 20210828

Hallo allemaal,
Toen ik in 1979 op de Bijbelschool zat, was er een les over rechtvaardigheid. Er was ook een les over het leven van Christus. Er waren nog veel meer lessen, maar niet één daarvan leerde wat het Nieuwe Testament eigenlijk zegt dat het fundament van ons geloof is.

Jaren later, toen ik directeur van een Bijbelschool werd, en een cursus 'Fundamenten van ons geloof' aanbood als een verplicht vak, hadden de studenten geen idee waar het over ging. Er was wat gejammer en gekreun over het feit dat ze die cursus moesten volgen omdat ze dachten dat ze dat onderwijs niet meer nodig hadden.

In onze tijd vinden debatten en ruzies plaats, vriendschappen zijn verbroken, mensen zijn uit kerken gestapt vanwege discussies over die onderwerpen. Ik vraag me af, als deze leerstellingen geleerd zouden worden kort nadat iemand wedergeboren is, of we dan de argumenten zouden hebben die we om ons heen zien? Deze leerstellingen worden zelden gehoord in preken waar dan ook. Wat zijn die fundamentele doctrines?

Het Fundament: Hebreeën 6:1-3
"Laten wij dan, het begin van de leer van Christus nalatende, voortgaan tot de volwassenheid, en niet opnieuw het fundament leggen van de leer van 1) de bekering van dode werken, 2) het geloof jegens God, 3) de leer van dopen, 4) de handoplegging, 5) de opstanding der doden, 6) en van het eeuwige oordeel. En dit zullen wij doen als God het toestaat."

Bekering van dode werken, geloof in God, dopen, handoplegging, opstanding van de doden, eeuwig oordeel. Let op de progressie van bekering naar oordeel. Waarom worden deze niet algemeen onderwezen in de kerk?

Eén: Bekering van dode werken
De Bijbel interpreteert de Bijbel, wat betekent dat we moeten kijken naar de zinsnede "dode werken" om te begrijpen waar de schrijver van Hebreeën het over heeft. Een paar verzen later, in 9:13-15 gebruikt hij dezelfde term om iemand te beschrijven die zijn geloof plaatst in zijn inspanningen om tot God te naderen, in plaats van tot God te komen door het bloed van Jezus' offer.

Dode werken is dus vertrouwen stellen in een religieus systeem in plaats van het aanvaarden van redding uit genade door Jezus. Bekering is hier het berouw hebben van een leven van religieuze werken, die gedaan werden om indruk te maken op of toegang te krijgen tot God.

Twee woorden voor bekering
Wanneer we het NT lezen, of het nu in het Engels is of in een andere taal, dan gebruiken we alleen maar het woord ‘bekering’ voor alle gevallen waarin iemand van gedachten verandert of een verandering van hart heeft. Maar het Grieks is veel specifieker.

"Metanoian" is het grondwoord dat gebruikt wordt om te spreken van "bekering van dode werken". Het is een waarachtig en hartgrondig berouw. Het wordt gebruikt wanneer iemand een openbaring heeft dat hij God heeft beledigd, en hij reageert door een verandering van hart en denken te hebben. Het wordt gebruikt door Johannes de Doper in Mattheüs 3:2 wanneer hij mensen aanspoort zich te bekeren van dode werken om tot de Heer te komen. Het wordt gebruikt in 2 Corintiërs 7:10 om een "berouw dat niet zal worden berouwd" te beschrijven.

Er is een ander woord voor berouw, "metameletheis", dat berouw tonen betekent omdat men betrapt is, of omdat iemands plan niet werkte, of een ander gevoel van spijt. Het wordt gebruikt in Mattheüs 27:3 voor Judas die 'berouw had' omdat hij Jezus had verraden. Judas had geen berouw tegenover God, hij had "berouw over zichzelf", spijt dat het niet gelukt was. Spijt. Wroeging.

Wat verrassend is, dit is het woord dat wordt gebruikt van God in Romeinen 11:29: "De gaven en roeping van God zijn zonder berouw."

Het betekent dat God nooit spijt zal hebben dat Hij je begiftigd heeft. Hij zal geen emoties of gedachten hebben van spijt dat Hij Jezus voor jou stuurde. De gaven en de roeping die Hij voor je heeft - zelfs als het leven gebeurde terwijl je op weg was naar Zijn hoogste en beste - Hij zal nooit spijt hebben dat het niet gelukt is. Hij zal er nooit spijt van hebben dat Hij je geroepen heeft. Vanuit Zijn standpunt gezien zal Hij ons in de komende eeuwen nog steeds de rijkdom van Zijn goedheid jegens ons in Christus Jezus blijven tonen. Hij zal er nooit spijt van hebben.

Het eerste woord van berouw “metanoian” is het woord dat gebruikt wordt als fundament van ons geloof. Bekering van dode werken. Het heeft niets te maken met bekering van zonde, anders dan de zonde van het proberen om op eigen kracht bij God te komen. Zonde is precies dat. Maar waar het om gaat is bekering van religieuze formules. Het is een totale verandering van hart en richting, weg van door mensen gemaakte formules.

Van wat ik gezien heb, zijn veel christenen die denken dat ze volwassen zijn, nog steeds schuldig aan de zonde van dode werken. Zij leven volgens religieuze formules. Zij zijn moderne voorbeelden van Kaïn, die aan God offerde wat hij zelf had voortgebracht. Hij wilde tot God komen op basis van zijn eigen inspanningen - "Zie wat ik voor je gedaan heb!" - en werd afgewezen.

Godsdienstige werken maken van onze Vader de tegenstander, terwijl men tegelijkertijd tot Hem probeert te naderen. Het is een schizofreen christelijk bestaan. Niet in staat om God te vertrouwen omdat zij denken dat hun werken iets zijn wat Hij wil, terwijl Hij in werkelijkheid niet wil dat iemand uit eigen werken tot Hem komt. Als we eenmaal uit Zijn Geest geboren zijn, wordt van ons verwacht dat we uit dat Leven in liefde leven naar onze medemens, maar dat heeft niets te maken met het benaderen van God op onze voorwaarden.

Bekeer je van elke inspanning die gebaseerd is op eigen kracht, gebaseerd op angst, om dit of dat voor God te doen om dit of dat van Hem te krijgen.
Bekeer je van dode werken. Er was een vrouw die me vertelde, terwijl haar man stervende was aan een chronische ziekte en hij steeds meer zijn einde naderde, dat ze 65 uur per week vrijwilligerswerk deed in haar kerk in de overtuiging dat als ze voor God werkte, Hij haar man zou genezen. Pas nadat haar man gestorven was, realiseerde zij zich wat zij gedaan had en bekeerde ze zich daarvan.

"Bekering van dode werken, en van geloof jegens God, en een leer van dopen..." We gaan daar volgende week mee verder,
tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

Have you ever heard a teaching on this? 2 - 20210904
Heb je hier ooit een onderwijs over gehoord? 2 – 20210904

Hallo allemaal,
De meeste christenen hebben nog nooit gehoord dat bekering van dode werken de eerste plaats inneemt in het fundament van Christus. Dode werken is zonde, maar in het bijzonder is het berouw hebben van onze eigen formules waarmee we denken God te benaderen en van Hem te ontvangen.

Of de "dode werken" nu gegrondvest zijn in atheïsme, wat betekent dat men zichzelf aanbidt, of dat men een "goed mens" is, of meer formeel zoals Joodse of Christelijke of andere religies die door mensen gemaakte formules hebben, daar is bekering van nodig.

Bekering van dode werken, geloof in God, dopen....
Deze fundamentele leringen van Christus zijn een aaneenschakeling, zoals we duidelijk kunnen zien: berouw van dode werken, geloof in God, dopen, handoplegging, opstanding van de doden, eeuwig oordeel.

Dat betekent dat van een christen wordt verwacht dat hij een vooruitgang laat zien in de richting van volwassenheid, zowel als gelovige en als mens. Na bekering komt "geloof in God", wat een interessante uitdrukking is in het Grieks.

Andere vertalingen zeggen gewoon 'geloof in God', en Young's Literal vertaling zegt 'geloof op God'. De reden voor het verschil is het woordje 'epi', dat vertaald kan worden met 'naar' of 'in' of 'op'. Het woord 'epi' beschrijft wat er gebeurt na contact met iets te hebben gehad, dus nadat God met ons hart heeft gehandeld, hebben we 'geloof in God'. Geloof is wat er gebeurt na in contact te zijn gekomen met God.

De 'ep' woordstudie onthult, "drukt beweging uit met rust volgend op de beweging". Het betekent "om op te rusten" (Thayer). De letterlijke betekenis is de rust vóór het inademen. Het is die pauze, die rust voordat je ademhaalt. Wanneer het voor geloof geplaatst wordt, zegt 'epi' ons dat geloof in God een daad van rust is, een reactie op het in contact zijn met de Almachtige. Het is het tot jezelf komen door de persoonlijke openbaring van God. Dat alles is verpakt in de uitdrukking "geloof in God".

Daarom zijn "bekering van dode werken en geloof in (rust op of in) God" bijna één handeling - of het nu Johannes de Doper is die mensen vraagt zich te bekeren en tot God te komen, of de moderne versie van "bid dit gebed en geloof" - bekering van dode werken en geloof zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden. Geloof in God is gebaseerd op het feit dat iemand een persoonlijke openbaring van God heeft, en aan het einde van zichzelf komt.

Daarom: Geloof is rust
Ik heb vaak gezegd dat geloof voelt als vrede, het voelt als rust. Dat komt omdat geloof in God gebaseerd is op een persoonlijke openbaring van Hem. Onze pogingen om God te imponeren of te bewegen of te bereiken, eindigen met geloof in Hem.

Als iedereen zou leven zoals de Bijbel dit leert, zouden er geen formules zijn in het christendom. Geen boeken over hoe je een bepaald gebed moet bidden om het gewenste resultaat te krijgen, geen seminars over doe dit en God zal dat doen. Niemand zou proberen God te bewegen of indruk op Hem proberen te maken door hun inspanningen, ze zouden gewoon met Hem wandelen en vanuit die intimiteit openbaring ontvangen over hun situatie.

Wat zou Hij nog meer kunnen doen? Daarom rusten wij in geloof
"Hij die ons Jezus gegeven heeft, hoe kan Hij ons dan niet samen met Hem ook alle dingen vrijelijk geven?" Romeinen 8:32

We hebben Jezus, de enige Zoon van de Vader, die boven het hele universum staat: wat zouden we nog meer kunnen krijgen als we Hem al hebben? Daarom is onze enige reactie om onszelf te geven, want geen aardse inspanning van onze kant kan ook maar in de buurt komen van wat de Vader uit de hemel ons gegeven heeft: Jezus! Wat kunnen wij Hem in ruil daarvoor geven, anders dan onze ziel?

Rust daarin. Stop de argumenten waarom Hij niet van je kan houden of je niet kan redden of waarom je Hem zo beledigd hebt dat Hij je uit Zijn gezin zal schoppen. Stop ermee. Het is te laat, Hij heeft je Jezus al gegeven. Er is niets hogers dat Hij voor je kan doen. Ja, zo overweldigend is genade. Geloof is ons antwoord op die genade.

Hij die is ingegaan in Zijn rust...
Hebreeën hoofdstuk 4 opent met dit thema van het komen tot het einde van jezelf en het (rustend) geloof in God. De schrijver maakt de opmerking in v10-11:

"<u>Want wie in Zijn rust is ingegaan, heeft opgehouden met zijn eigen werken (inspanning).</u> Laat ons daarom **werken om in die rust in te gaan...**."

Geloof is rust, en die rust komt omdat we Hem kennen. Wanneer je geloof in Hem hebt, is dat omdat je aan het einde bent gekomen van je eigen inspanningen. Je geeft het op. Je geeft het aan Hem over. Heb je nooit gemerkt wanneer je de controle overgeeft dat Zijn vrede over je komt? Je bent gestopt met je eigen werken en je hebt gerust - dat is geloof. Leer om daar 24/7 in te wandelen. Elke keer als je iets begint te doen buiten het wandelen met Hem om, stop dan. Ga na of wat je wilt doen is gebaseerd op het kennen van Hem en het wandelen met Hem, of op je eigen idee om iets te doen. Als wat je doet niet voortkomt uit intimiteit met Hem, stop dan. Hou op met je eigen werken, en ga Zijn rust binnen.

De rest van Hebreeën 4 legt uit waarom we kunnen ophouden met onze eigen werken. Vers 12 vertelt ons dat het Woord van God levend en scherp is en scheiding maakt tussen onze ziel en geest. Helaas is veel christenen ten onrechte geleerd dat dit betekent dat de geschreven Bijbel het Woord is waar de schrijver het over heeft. Dat is onjuist.

Vers 13-16 vertelt ons dat hij het heeft over de Persoon die het Woord van God is, want hij vervolgt: "En bovendien zijn alle dingen in de schepping open en bloot voor Hem met wie wij te doen hebben. Nu wij dan zo'n grote hogepriester hebben, die in de hemelen is overgegaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij dan vasthouden aan onze belijdenis. Want wij hebben geen hogepriester, die niet met de gevoelens of onze zwakheden kan worden aangeraakt, maar die in alle opzichten op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen. Laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade om barmhartigheid te ontvangen en hulp te vinden in tijd van nood."

Niet het geschreven hoofdstuk en vers is het Woord dat alles weet, maar de Persoon die het Woord IS en waaruit het geschreven Woord voortkomt, die alle dingen weet. Daarom kun je rusten, want je vrede ligt niet in pen en inkt, maar in de Heer Zelf.

Daarom is ons "geloof in God" een rusten in Hem, die pauze waarin alle dingen vrede hebben. Want Hij ziet onze diepste gedachten en motieven, beoordeelt ze, gaat om met onze menselijke zwakheden, en heeft ons toch lief, omdat Hij naar de hemel is gegaan om namens ons voor de Vader te verschijnen. Verbazingwekkende genade.

Volgende week, dopen en handoplegging.
Tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

Have you heard of teaching on this? 3 - 20210911
Heb je hier onderwijs over gehoord? 3 – 20210911

Hallo allemaal,
We hebben besproken wat volgens de Schrift de basis is van ons geloof uit Hebreeën 6:1-2: bekering van dode werken, geloof in God, dopen, handoplegging, opstanding van de doden en eeuwig oordeel.

Dopen...
De eerste regel van Bijbelse interpretatie is dat een gedeelte uit de Bijbel zinvol moet zijn voor de oorspronkelijke lezers of voor degenen die de boodschap hoorden toen deze aan hen werd voorgelezen. Dus wat bedoelde de schrijver van Hebreeën toen hij aan hen schreef over de 'leer van dopen'? In die tijd betekende het horen over de fundamentele leer van 'dopen', de waterdoop en de doop met de Heilige Geest.

Wanneer wij over "dopen" lezen, zo'n 2000 jaar nadat het vers werd geschreven, zouden we geneigd kunnen zijn om veel van de door mensen gemaakte "dopen", of onze eigen ervaringen die we als een soort "doop" bestempelen, daar ook onder te verstaan. In de zeventiger jaren waren er mensen die op zoek waren naar een 'doop met vuur', waarvan zij concludeerden dat het een aparte ervaring was, omdat Johannes in Mattheüs 3:11/Luke 3:16 over Jezus zei: "Hij zal u dopen met de heilige Geest en met vuur..."

Maar die ene uitspraak van Johannes de Doper (2x opgetekend) is geen leerstellige uitspraak, want in de context gingen zijn boodschappen over het vuur van God dat het kaf van de zonde uit ons leven wegbrandt. Daarom is er geen onderwijs van Jezus over een aparte 'doop' met vuur, en geen onderwijs in Handelingen of de brieven van het Nieuwe Testament daarover.

Als iemand een ervaring heeft van een 'doop met vuur', fijn voor hen, het is iets wat de Heer voor hen deed toen zij Hem zochten, en Hij deed hen het genoegen hen die ervaring te geven. Maar als we dit gedeelte uit de Bijbel lezen alsof we christenen uit de eerste eeuw zijn die de fundamenten van de leer van Christus nodig hadden, dan betekende 'dopen': water en Heilige Geest.

Wat de waterdoop doet
In 1Petrus 3:21 schrijft hij dat de waterdoop een type is van Noach die in de Ark zit en door en boven de wateren wordt getild. De Ark is Jezus. Genesis 7:16 zegt dat God zelf de Ark sloot, een symbool van Jezus die de Ark is, de Heilige Geest die ons in Hem verzegelt, veilig voor de vloed des oordeels. Het water van de doop stelt zonde/het oordeel voor die wordt weggewassen als we er bovenuit stijgen, verzegeld in de Ark. (Men zou kunnen stellen dat wij, in de Ark en verzegeld door de Heilige Geest, opstijgend boven het water van het oordeel, een type is van de opname vóór de grote Verdrukking).

v21: "Dit is een beeld van hoe de doop ons redt, maar niet de wassing van het vlees door water, maar het is het antwoord van een goed geweten tegenover God." De waterdoop is 'het antwoord van een goed geweten jegens God'. Het is een antwoord op Zijn genade van verlossing. Wij worden uit het water opgewekt zoals Christus werd opgewekt uit de dood.

Sommigen hebben niet de gelegenheid om op verlossing te reageren voordat zij sterven; pas op hun sterfbed of aan het eind van hun leven, zoals dat was bij de dief aan het kruis. Omdat water geen verlossing is, maar geloof in Christus wel, gaat de persoon die niet met water gedoopt is toch naar de hemel. Maar als het mogelijk is, wanneer iemand tot de Heer komt en Zijn genade wil beantwoorden door zich te laten dopen met water, is dat heel goed om te doen.

Paulus zegt het zo in Romeinen 6:3-4: "Weet gij niet, dat wij, wanneer wij gedoopt worden, in de dood van Christus gedoopt zijn? En gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de heerlijkheid des Vaders, alzo moeten wij ook opstaan om in nieuwheid des levens te wandelen".

De praktische kant van de waterdoop.
In Handelingen 19:1-6 komt Paulus naar Efeze en vindt daar een twaalftal mannen, waarvan hij denkt dat zij gelovigen in Jezus zijn: "Hebt gij de heilige Geest ontvangen sinds gij geloofd hebt?" Hieruit blijkt dat Paulus, meer dan 25 jaar na Pinksteren, erkende dat er vaak een tijdspanne ligt tussen de wedergeboorte van hun geest en het ontvangen van de Heilige Geest.

Toen Paulus te horen kreeg dat ze alleen van Johannes de Doper hadden gehoord, vertelde hij hen over Jezus. Toen Paulus hen doopte met water staat er dat zij uit het water kwamen en Paulus hen de handen oplegde: "De Heilige Geest kwam over hen, zij spraken in tongen en profeteerden."

Wanneer ik mensen met water doop, leer ik hen dit gedeelte en vraag hen te verwachten om voor de eerste keer met de Heilige Geest vervuld te worden of een nieuwe vervulling te ontvangen wanneer zij uit het water komen. Ik doe wat Paulus deed – ik leg hen de handen op als ze uit het water komen. En net als Paulus heb ik op die momenten verbazingwekkende dopen met de Heilige Geest gezien.

Mijn vriend Dave
Hij en zijn vrouw hadden een vrouw die een heks was voor de Heer gewonnen, en omdat zij samenwoonde met haar vriend, die een tovenaar en leider van een kring was, vroeg ze of ze bij Dave en zijn vrouw kon blijven terwijl ze alles op een rijtje zette. Er werd op hun deur geklopt; het was de tovenaar die vroeg of zijn vriendin daar was, en Dave gaf toe dat zij daar was. De man zei: "Ik zal haar niet lastig vallen, maar ik wil alleen weten: is ze al gedoopt?" Dave zei dat hij het zou controleren, en sloot de deur voor de man, hem buiten latend.

Dave zei tegen zijn vrouw dat ze snel de badkuip moest vullen om de vrouw in water te kunnen dopen. Dat deden ze, zij werd gedoopt, en Dave ging terug naar de voordeur: "Ja, ze is gedoopt." De tovenaar schudde zijn hoofd en zei, terwijl hij wegliep: "Dan is er niets wat ik kan doen". De tovenaar realiseerde zich dat er iets gebeurt was toen ze gedoopt werd.

Waterdoop is wanneer iemand uit vrije wil Zijn genade beantwoordt om gedoopt te worden. En demonen die hen eerder hebben beïnvloed, zullen vluchten. De meeste "bevrijdingen" gebeuren wanneer iemand zich van de zonde afkeert, want de demonen beseffen dat zij hun invloed verloren hebben en zullen hen verlaten om andere, gewilliger gastheren te vinden.

Dit brengt de doop met de Heilige Geest ter sprake
Bij hun waterdoop legde Paulus de mannen de handen op en werden zij gedoopt met de Heilige Geest. Jezus gebruikte de term in Handelingen 1:5; Gedoopt MET de Heilige Geest. Van de 8 keer

dat deze ervaring in Handelingen wordt genoemd, gebruiken ze alle 8 de term 'met de heilige Geest'. Niet de doop 'van' de Heilige Geest, niet de doop 'in' de Heilige Geest, maar 'met'. Waarom?

Wanneer wij zeggen dat wij MET water gedoopt zijn, betekent dit dat het water het middel, de stof, is die bij de doop wordt gebruikt. Wanneer Jezus zegt MET de Heilige Geest, geeft Hij aan dat Hij het middel is, het materiaal, dat gebruikt wordt in de doop. Bij de waterdoop wordt het hele lichaam nat, maar het water wordt door die persoon zelf verplaatst. Wanneer je in een badkuip stapt stijgt het waterniveau omdat je lichaam het water opzij duwt. Niet zo bij de doop met de Heilige Geest.

Het verschil is dat Hij de hele persoon verzadigt, geest, ziel en lichaam. Wij verdringen Hem niet alsof Hij water is, het 'water' van de Geest verzadigt ons hele wezen, alsof wij een spons zijn. Openbaring 22:1 geeft aan dat er één rivier van Levend Water uit de troon van de Vader komt, maar Jezus zei in Johannes 7:37-39 dat een gelovige 'rivieren van Levend Water' zal hebben die uit zijn 'binnenste' stromen. Vers 39 bevestigt dat Hij het had over de Heilige Geest, d.w.z. tongen. Hij stroomt door ons heen, alsof wij een spons zijn die Hem opneemt terwijl Hij stroomt, van geest naar ziel naar lichaam.

Tongentaal impliceert die stroom van de troon naar onze geest, via onze ziel (verstand/emoties/wil) die de stroom beheert, en het gebruik van ons lichaam om te spreken in een taal die we nooit hebben geleerd. Waarom tongentaal? Omdat de Vader wil dat Zijn wil geschiedt op aarde, maar een legale manier nodig heeft om toegang te krijgen.

Dus omzeilt Hij onze onwetendheid over waarvoor te bidden door ons een taal te geven die Hij vult met inhoud en doel. Hij stelt ons in staat Zijn wil en doel terug te bidden tot Hem, daarmee een legale transactie voltooiend. Wanneer wij in tongen bidden, spreken wij, zoals Paulus zei, geheimenissen tot God, Zijn volmaakte wil.

Wanneer iemand uit de waterdoop opstaat, is hij nat. Handelingen 10:44-46 geeft aan dat wanneer iemand gedoopt is met de Heilige Geest, hij in tongen spreekt. Er zijn natuurlijk nog andere vullingen, in Handelingen gaat het om dingen als vrijmoedigheid, welsprekender spreken of met wijsheid spreken die iemands opleiding en bekwaamheid te boven gaat, zingen vanuit de geest, enzovoort. Maar de eerste aanwijzing die men in de 30 jaren van Handelingen ziet, is dat iemand spreekt in een taal die hij nooit geleerd heeft:

"Toen Petrus nog aan het spreken was, viel de Heilige Geest op hen die zijn woorden hoorden...en de Joden met Petrus waren verbaasd dat zij de Heilige Geest hadden ontvangen, want zij hoorden hen in tongen spreken en God grootmaken..."

Dit is het kortste overzicht van de doop en het is duidelijk dat dit een 5-delige serie zal worden, lol. Volgende week de handoplegging en week 5 zal gaan over de opstanding van de doden en het eeuwig oordeel.

Ik hoop dat dit een zegen voor je is en je misschien tot nadenken stemt..tot volgende week,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

Have you heard of a teaching on this? 4 - 20210918
Heb je hier onderwijs over gehoord? 4 – 20210918

Hallo allemaal,
We hebben gedeeltelijk de fundamenten van het geloof behandeld zoals opgesomd in Hebreeën 6:1-2:Bekering van dode werken, van geloof jegens God, leer van dopen, handoplegging, opstanding van de doden, en eeuwig oordeel.

Handoplegging - overzicht
Er zijn 3 redenen die de Schrift geeft om deze fundamentele leer toe te passen: om te zegenen, apart te zetten voor Gods werk, en voor genezing.

Deze 3 zijn er om iemand persoonlijk de handen op te leggen. In het Oude Testament werden offers voor zonde gebracht door de priester die de handen op de kop van het offerdier legde en de zonden

van die persoon of van het volk beleed. (Leviticus 1:4, 16:21, enz.) Dit is een beeld van de Vader die, geestelijk gezien, Zijn handen op Jezus legt om de zonde van de wereld aan het kruis te dragen, en wordt dus in deze studie niet behandeld, omdat dit geëindigd is met het kruis. (2Corinthiërs 5:16-20, Jesaja 53:10-11)

Zegen
In Genesis 27 legt de oude Izaäk Jacob en Ezau de handen op om zegen en het eerstgeboorterecht over te dragen. In Genesis 48 legt Jakob (Israël) de handen op de twee zonen van Jozef en profeteert over elk van hen. In Marcus 10:14-16 legt Jezus kleine kinderen de handen op en zegent hen. Het Griekse woord "zegenen" is "eulogeo". Het komt van het woord "logos" dat "woord" betekent en "eu" dat "goed of goed" betekent. Het betekent dat men goede dingen over iemand zegt.

Daarom zal de Geest van de Vader er vaak voor zorgen dat iemand profeteert over de persoon die hij 'zegent', goede woorden uitspreekt over die persoon. Als we dit gebruik van handoplegging bestuderen, kunnen we zien dat het een speciale gebeurtenis is, niet iets alledaags. In elke situatie die in de Schrift genoemd wordt, wisten zowel degene die de handen oplegde als de ontvanger van de zegen dat het speciaal was.

De persoon die de handen op de ander legt moet zich realiseren dat er een overdracht is, een geestelijke zegening die (kan) gebeuren als de 2 betrokkenen een 3e - de Heer - erbij willen betrekken.

Apart zetten voor de bediening of dienst in de Heer
In Numeri 8:10-11 kwam het hele volk Israël naar voren om de handen te leggen op de leden van de stam van Levi, die uitverkoren waren om Gods priesters te zijn.

In Numeri 27:18-20 wordt Mozes opgedragen de handen te leggen op zijn opvolger, Jozua, die Israël na Mozes' dood zou leiden. Deuteronomium 34:9 vertelt ons dat Jozua "...vol van de Geest van Wijsheid was, omdat Mozes hem de handen had opgelegd..."

Dit laat ons zien dat er een impartatie kan zijn tijdens de handoplegging. In het zegenende gedeelte hierboven concentreerde ik me op de persoon die een ander de handen oplegt om te profeteren. Maar hier zien we hoe Jozua daadwerkelijk een inbreng van de Heer ontvangt doordat Mozes hem de handen oplegt.

Dit is waar ik wil stoppen om iets te benadrukken: Mozes legde Jozua de handen op op bevel van de Heer. Maar al te vaak haasten we ons en begint onze mond te praten zodra we die persoon aanraken. Ik heb door tientallen jaren ervaring ontdekt dat ik me moet inhouden, niet meteen de hand op iemand moet leggen, maar in gebed moet blijven voordat ik mijn hand(en) op die persoon leg. Ik doe dit om de gedachten van de Heer te krijgen, want wij hebben geen kracht in en van onszelf, het is alles Christus in ons, de hoop der heerlijkheid. Dus moeten we wachten en Zijn gedachten, Zijn leiding, Zijn woorden krijgen voordat we onze hand op iemand leggen.

In het Nieuwe Testament zien we in Handelingen 13:1-4 een groep van 5 mannen uit verschillende naties* bijeenkomen voor vasten en gebed, wanneer de Heer door één of meer van hen profeteert om "Paulus en Barnabas af te zonderen voor het werk waartoe Ik hen geroepen heb." *Barnabas (Cyprus), Simeon (Niger), Lucius (Libië), Manaen (Israël), Paulus (Turkije).

Vers 3 zegt, nadat Hij hun dat gezegd had, dat zij nog wat langer vastten en baden; pas toen legden zij hun de handen op en zonden hen weg. Merk opnieuw op dat de Heer hen had opgedragen dit te doen. Ze bedachten het niet zomaar, ze volgden instructies op.

In 1Timotheüs 4:14 zegt Paulus tegen Timotheüs "de gave, die in u is, niet te verwaarlozen, die <u>gegeven is door profetie</u> door handoplegging van de oudsten (oude mannen, leiders, presbyterium)".

En in 1Timotheüs 5:22 waarschuwt Paulus om niet te snel iemand de handen op te leggen voor het ambt, opdat hij niet in zonde zou vallen. Eerder in hoofdstuk 3 vertelt hij Timotheüs dat een leider ervaren moet zijn, en somt hij kenmerken van hun leven op die in 3 categorieën te verdelen zijn: stabiel in het leven staan, stabiel in christelijk karakter, stabiel in familierelaties. (Sommige leiders

waren vrijgezel, dus deze vermaning heeft te maken met de reputatie van godsvrucht. Paulus was bijvoorbeeld vrijgezel, maar toch zeker een leider).

Genezing
Deze leer van de handoplegging wordt zo regelmatig toegepast, zoals ik hierboven al zei, dat de meesten de kracht ervan hebben laten verwateren doordat zij weinig geloof in de Heer hebben als zij dit doen.

Toen ik een tiener was, was het allereerste wat de Heer mij leerde over genezing, uit Marcus 1:40-42, waar de Heer de melaatse aanraakte en 'de melaatsheid ging van hem weg'. Hij onderwees me over de kracht van aanraking, hoe de kracht in mijn geest naar iemands lichaam zou stromen om de wil van de Heer te volbrengen. (Soms zou dat genezing zijn, soms is het iets wat dieper gaat, zoals met hen spreken over waarom ze in de eerste plaats in die toestand zijn).

De belangrijkste reden waarom ik de klassieke gebedslijn in auditoriumstijl vermijd is omdat ik, voordat ik iemand de handen opleg, pauzeer om te zien wat de Vader wil doen. Dat kost tijd. En heel vaak als ik iemand de handen opleg, zijn ze in tongen aan het bidden of bidden ze in hun bekende taal, of willen ze me er alles over vertellen, wat hen eigenlijk belemmert om op dat moment te ontvangen.

Ik heb gemerkt dat de Heer een heer is en zolang zij praten zal Hij dat niet doen. Ik zeg de mensen te stoppen met bidden, te stoppen met mij uit te leggen wat er aan de hand is, gewoon in 'neutraal' te schakelen en om stil te zijn... alleen dan kan ik voelen dat de zalving mijn handen verlaat en naar de top van hun hoofd en in hun lichaam of ziel stroomt. Het is op dat moment dat ze ontvangen wat Hij voor hen wil. Soms genezing, soms een genade voor iets anders, soms is het iets persoonlijks dat Hij voor mij verborgen houdt omdat het alleen tussen hen en Hem is.

In Marcus 5:23 erkent Jaïrus hoe bijzonder handoplegging is en zegt tegen Jezus over zijn zieke dochter: "Kom en leg haar de handen op en zij zal leven..."

Waarom hebben we ons vertrouwen in deze leer, in deze praktijk verloren? Je kunt jezelf helpen deze gave en praktijk aan te wakkeren als jij je niet haast om je handen op iemand te leggen, maar blijft wachten om allereerst door Zijn Geest geleid te worden, DAN pas leg jij je handen op hen te voor de hemelse uitkomst.

Waarom genezing?
In Markus 16:16-20 zegt de Heer: "Deze tekenen zullen hen volgen die in mijn naam geloven... zij zullen zieken de handen opleggen en zij zullen genezen." Of zoals ik het lees: "Deze tekenen zullen hen volgen die in mijn naam geloven...zij zullen de handen op de zieken leggen en zij zullen genezen." Ik heb ondervonden dat er resultaat is bij hen die in Zijn naam geloven, niet alleen bij hen die eenvoudig in Hem geloven.

Het woord "tekenen" is in het Grieks, "tekenen". <u>Een teken wordt gegeven om iets dat wordt meegedeeld te bevestigen</u>, authentiek te maken, of te bekrachtigen. Met andere woorden, het teken van genezing door handoplegging wordt niet gegeven voor ons welzijn, niet om ons te zegenen, maar veeleer als een bevestiging, bekrachtiging of ondersteuning van wat wij over de Heer onderwijzen.

Ik heb vaak opgemerkt dat <u>een teken de geest aanspreekt, een wonder de verbeelding</u>. Dit teken van genezing als we iemand de handen opleggen, wordt in de eerste plaats gegeven als een bevestiging van alles wat we weten en geloven over Jezus. Een belangrijk element van genezing door handoplegging is te zien in Handelingen 3:1-8, toen Petrus de verlamde man overeind trok en hem gebood te lopen. Hij legde later in 3:16 uit dat de man genezen was 'door geloof in de naam van Jezus'.

Het opleggen van handen zonder geloof in de naam van Jezus, leidt heel vaak tot niets. Het gaat niet om ons geloof in de praktijk van handoplegging, maar om het geloof in de kracht van de naam van Jezus. Gebruik Zijn naam spaarzaam, verdun als het ware de kracht niet door Zijn naam 20 keer rond te strooien in een gebed - in de context van de studie van vandaag, onthoud je van het gebruik van die meest heilige naam totdat het nodig is om iemand te zegenen, of om hem apart te zetten voor het werk van de Heer, of voor genezing.

Wederopstanding van de doden en eeuwig oordeel volgende week...tot dan,
zegen,
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com

Have you seen a teaching on this? #5 - resurrection and judgement - 20210925
Heb je hier een onderwijs over gezien? 5 - opstanding en oordeel – 20210925

Hallo allemaal,
Nu komen we bij de laatste twee stenen die gelegd zijn in de fundering van het geloof: De opstanding der doden en het eeuwig oordeel.

Het Grieks van Hebreeën 6:1 luidt als volgt: "Daarom, het begin van de leer van Christus verlaten hebbende, moeten wij voortgaan tot de rijpheid, niet wederom een fundament leggende..."

Het woord 'rijpheid' is 'teleiotes' en betekent "Voltooiing door het verzamelen van een combinatie van waarheden die leidt tot een toekomstige afronding of voltooiing." Het grondwoord suggereert uitvoering in een eindstadium.

Dus dit zegt ons dat volwassenheid het opbouwen van lagen van waarheid is, en zoals we weten, niet alleen kennis, maar als een levensstijl de toepassing van die waarheden in ons leven. Die levensstijl wordt godsvrucht genoemd. Geen volmaaktheid, maar godsvrucht in genade.

Het woord 'fundament' is 'themelios', waar we 'thema' vandaan halen. Het betekent 'een steen die wordt neergelegd' als deel van een fundering langs een rechte lijn, die zal worden gebruikt om de rest van het gebouw te bouwen. Het werd ook in het dagelijks leven gebruikt om het verloop van het onderricht van een leraar aan te geven: regel na regel, waarheid na waarheid, hier een beetje, daar een beetje. Zodra de hoeksteen is gelegd volgt de rest van het gebouw het plan van de Meester Architect, de Heer. Dat is het leven voor discipelen.

Dit alles om dit te zeggen...
Het fundament van 'opstanding der doden' betekent niet een discussie over een opname vóór en tijdens de grote verdrukking. Het fundament is dat er een opstanding van de doden zal zijn. De details over 1e opstanding en 2e doet er niet echt toe. De waarheid is dat wij allen, ieder van ons, een opstanding uit de doden zullen hebben en het oordeel tegemoet zullen gaan. V2 is in het Grieks geschreven als één gedachte: "...en zowel de opstanding uit de doden als het eeuwige oordeel."

Ze worden gezien als één geheel. Niet alleen opgewekt. En niet alleen geoordeeld. Maar als één geheel, "zowel de opstanding der doden als het eeuwig oordeel". We worden opgewekt om voor onze maker te staan en rekenschap af te leggen. De rest is interessant om te bespreken, maar niet tot het punt van verdeeldheid of strijd. We moeten er zeker van zijn dat we dat fundament en die focus hebben.

Voor de Christen
Wij hebben onszelf geoordeeld en de remedie ontvangen, Jezus. Ons oordeel is dus niet de hemel of de hel, maar dat wij voor de Heer staan om dienovereenkomstig te ontvangen voor 'de dingen die wij gedaan hebben terwijl wij in ons (aardse) *lichaam waren'. Maar het is nog steeds een opstanding en oordeel. Paulus zei dat als wij goddeloze karaktertrekken met ons meedragen in het graf, zoals afgunst, twist en verdeeldheid, deze zullen zijn als hout, hooi en stoppels: Ze zullen worden weggebrand als we voor de Heer staan. "Maar gij zult behouden worden, als iemand die door een vuur is gegaan." (1Corintiërs 3:3-15) *2Corintiërs 5:10

Daarom gebruik ik deze ruimte niet om onderscheid te maken tussen de in de Schrift geprofeteerde opstandingen - profetie is 20/20 achteraf en we kunnen altijd redenen vinden waarom we het niet met elkaar eens zijn. Het punt dat de auteur maakt is dat er in feite een opstanding en een oordeel in onze toekomst zijn.

Populair in sommige kringen...

...De laatste jaren is het geloof dat de hel, de poel van vuur en het oordeel niet eeuwig zijn; dat de Heer op een gegeven moment degenen in de hel of in de poel van vuur nog een kans zal geven, De vraag wordt gesteld hoe iemand voor eeuwig in kwelling kan zijn als hij maar een paar jaar op aarde heeft geleefd? Maar we kunnen ook vragen waarom een christen denkt dat hij de eeuwigheid in de hemel zal doorbrengen voor slechts een paar jaar leven op aarde? Het punt is dat de schrijver het woord 'eeuwig oordeel' gebruikt. Het woord 'oordeel' is 'krima' en betekent 'een vonnis'. Een eeuwig vonnis.

Een andere hypothese is dat op een bepaald moment in de vuurzee, de Vader eenvoudigweg het leven van die individuen zal uitdoven. Zij zullen ophouden te bestaan. Tot nu toe hebben we echter gezien dat geesten eeuwig zijn. Waarom zou Hij niet gewoon het leven van Lucifer en de gevallen engelen uitdoven? Zij zijn geesten, dus eeuwig. Het is dwaas om vast te houden aan overtuigingen die niet door de Schrift bewezen kunnen worden, en nog dwazer om te debatteren over datgene wat we niet kunnen bewijzen, want dit soort ideeën zijn slechts manieren voor mensen om te kunnen begrijpen dat God, die zij kennen een goede God te zijn, mensen eeuwig kan laten lijden.

Maar als we een stap terug doen en kijken naar het eeuwig samenzijn met God de Vader, en kijken naar het concept van een vuurzee, dan komt het neer op hen die de gerechtigheid liefhebben, zoals gedemonstreerd in goedheid, eerlijkheid, liefde, morele integriteit en dergelijke. De enige mensen in het koninkrijk van de Vader zijn zij die van zulke dingen houden. Laat me je dit vragen: Als je naar een prachtige kerk gaat, vol van intense aanbidding en goed onderwijs van het Woord van God, hoeveel van jouw ongelovige vrienden staan dan te popelen om zich bij jou aan te sluiten bij elke dienst? Precies. En als een satanist jou uitnodigt voor hun kringbijeenkomsten om de duivel en de natuur en de geesten der natuur te aanbidden, hoe graag wil je dat dan bijwonen en blijven bijwonen? Precies.

Hoe komt het dan dat we niet begrijpen dat de enige mensen in de hemel degenen zijn die daar willen zijn?

Wat moet de Vader doen met mensen die niet van Hem houden en van de bovengenoemde eigenschappen die uit Hem voortvloeien? Als iemand houdt van oneerlijkheid en misbruik maken van mensen, liegen en dergelijke, zou hij dan gelukkig zijn in de hemel? Als iemand mensen gebruikt voor eigen gewin, zou hij dan gelukkig zijn in een koninkrijkscultuur waar men elkaar dient in openheid en zuivere motieven, met oog voor het belang van de naaste?

Er moest een plaats worden bereid, niet geschapen maar bereid* voor hen die alles verwerpen wat God is. Het zijn geestelijke wezens, dus zij zijn eeuwig voor zover wij weten en wat is aangetoond, maar waar moeten zij worden ondergebracht, zij die liefde, blijdschap, vrede, zedelijke oprechtheid, godsvrucht, vriendelijkheid, geduld enzovoort verwerpen? Zou een God van liefde hun niet geven wat zij liefhebben? Zou het enige eerlijke vonnis niet zijn hen te geven wat zij verlangen? (*Mattheüs 25:41. De hel/poel van vuur is de volledige afwezigheid van God, een plaats waar Hij zich uit teruggetrokken heeft, daarom kon het niet geschapen worden, maar alleen bereid).

En zo is het koninkrijk der duisternis. Die koninkrijkscultuur draait om alles wat God NIET is. In plaats van liefde is er haat en woede en angst. In plaats van elkaar lief te hebben door goede wil en vriendelijkheid te tonen, is er egoïsme en dergelijke. In dit aardse leven zijn er veel dingen om iemands zintuigen af te stompen voor de kwelling van de hel waarin zij zich al bevinden - onthoud dat - de niet geredden zijn al burgers van de hel, net zoals jij al een burger van de hemel bent: Afleidingen van de realiteit van de hel zijn drugs, alcohol, gokken, eten, constant feesten, en dergelijke. Maar zodra iemand sterft, gaan zijn geest en ziel naar het koninkrijk waar die persoon een burger van is. Dat is de hel. Dat is kwelling. Maar dat is wat ze willen.

We kennen de toekomst niet...
Door bovenstaande punten te maken probeer ik ons aan het denken te zetten over het feit dat de enige mensen in de hemel diegenen zullen zijn die daar willen zijn omdat ze houden van gerechtigheid, oprechtheid, eerlijkheid, liefde, en alle goddelijke eigenschappen die uit de Vader voortkomen. Verder dan dat wordt ons niet veel verteld in de Schrift.

Maar wij weten wel dat de grondslag van de leer van Jezus is: bekering van dode werken, geloof in God, dopen, handoplegging, opstanding van de doden, en eeuwig oordeel. Wij weten dat een groot deel van het lichaam van Christus nooit onderwijs in deze fundamentele waarheden gehad heeft, en

daarom is het fundament dat zij hebben, onvolledig. Dat maakt dat de geloofsstructuur die zij bovenop dat fundament hebben gebouwd net zo krom en breekbaar is als een gebouw dat zonder stevig fundament is opgetrokken.

Ik was leraar aan een Bijbelschool die allerlei 'kietel mijn oren' lessen aanbood, maar heel weinig lessen (alleen die van mij) over de grondslagen van het geloof. Dus we hadden mensen die dachten dat ze volwassen waren omdat ze zoveel leerden, maar als je naar hen luisterde terwijl ze baden of als je met hen praatte, hadden ze geen idee. Bijvoorbeeld wanneer hen gevraagd werd uit te leggen wat de waterdoop doet voor iemand, of waarom we gedoopt moeten worden. Zij wisten niet dat berouw het eerste woord van redding is als men zich tot geloof in God wendt. Toen zij dus gingen bidden, werd de gebrekkige geloofsstructuur die zij hadden gebouwd op hun zeer onvolledige en slechte fundament duidelijk. Zij wisten niet dat zij de naam van Jezus moeten gebruiken om demonen uit te drijven. Ze wisten niet dat ze de Vader, niet Jezus, om verzoeken moeten vragen. En nog veel meer van dat soort dingen.

Laten we een sterk fundament in ons geloof hebben, zelfs als we sommige dingen moeten afbreken die we op ons gebrekkige fundament hebben gebouwd en als we op die gebieden opnieuw moeten beginnen te bouwen. Soms is een kleine verbouwing goed voor de gezondheid van het hele 'gebouw'. Zegen en volgende week een nieuw onderwerp. Tot dan,
John Fenn/wk
www.cwowi.org en email me op cwowi@aol.com